

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU, osa 86ms

GALATALAISKIRJE 1 (jatk.)

IV SISÄLTÖ

EI KOHTELIAISUUKSIA

Yleensä Paavali aloitti kirjeen sanomalla jotakin hyvää kirjeen vastaanottajasta. Galatalaisten kohdalla Paavalilla ei ole mitään kaunista sanottavaa. Hän olisi varmasti sanonut, jos olisi ollut sanottavaa. Tavanomaiset kohteliaisuudet jäivät pois – mennään suoraan asiaan. Paavali aivan räjähtää siitä, mitä täynnä hän on. Hän ei edes malta noudattaa muodollisuuksia.

TOINEN OSAPUOLI JÄÄ KUULEMATTA

Kun joku on puhelimessa ja me olemme samassa huoneessa, kuulemme vain huoneessa olevan puheenvuoron. Mitä langan toisessa päässä oleva sanoo, jää pitkälti arvailujen varaan. Joudumme lukemaan ”rivien välistä”.

Kun luemme epistolaa, täytyy jotenkin yrittää rakentaa kuva tilanteesta, johon se on kirjoitettu – toisen osapuolen puheenvuoro jää arvailujen varaan. Mitä sellaista tapahtui, että siihen tarvittiin tämä kirje? Evankeliumeita ei tarvitse tutkia näin.

Galatalaiskirjeen tutkimuksessa käytämme myös tätä menetelmää. Miksi se kirjoitettiin? Mihin kysymyksiin se vastasi? Mihin ongelmiin se tarjosi ratkaisua?

V KIRJOITTAJA

Galatalaiskirjeen kirjoittaja on epäilemättä Paavali. Kirje on todennäköisesti hänen ensimmäinen kirjeensä seurakunnalle.

Paavali oli yksi suurimmista ihmisistä, joita koskaan on elänyt. Hän syntyi Tarsossa, eteläisessä Turkissa. Se oli kolmanneksi tärkein yliopistokaupunki – Ateenan ja Aleksandrian jälkeen. Paavalin vanhemmat olivat juutalaisia, jotka olivat Rooman kansalaisia ja puhuivat kreikkaa. Jumala valmistaa meidät palvelukseensa jopa ennen syntymäämme. Vanhemmat olivat Rooman kansalaisia, minkä vuoksi myös Paavalista tuli sellainen.

Hänelle oli opetettu ammatti. Jokainen juutalainen mies opetetaan tekemään työtä käsillään. Jos kreikkalaisessa yhteiskunnassa teki työtä käsillään, putosi sosiaalisessa asteikossa niiden alapuolelle, jotka tekivät työtä päällään. Mutta juutalaisten keskuudessa teltantekijä ja kalastaja olivat arvostettuja ammatteja. Paavali sanoo toisessa kirjeessään tessalonikalaisille: ”Teidän tulisi kaikkien tehdä työtä käsillänne.” Paavali halusi olla tässä esimerkkinä; hän teki telttoja todennäköisesti armeijalle. Olihan Jeesuskin fyysisen työn tekijä. Hän oli puuseppä 18 vuotta.

YLIOPISTOMIES

Paavali opiskeli Jerusalemin yliopistossa professori Gamalielin alaisuudessa. Hänestä tuli ultra-ortodoksi, fanaattinen, ylpeä, heprealainen heprealaisista, fariseusten fariseus. Toista juutalaisempaa ei olisi voinut löytää. Saulus oli juutalaismielinen kiihkoilija.

Hän yritti tosissaan pitää kaikki Mooseksen käskyt. Kaikki 613. Me yritämme pitää kymmenen, mutta niitä on itse asiassa 613. Jos aiot pitää lain, pidä koko potti! Älä poimi sieltä vain kymmentä. Paavali myöntää, että hänellä oli todellisia vaikeuksia yhden kanssa. On mielenkiintoista, että se oli kymmenes käsky: **ÄLÄ HIMOITSE. ÄLÄ OLE AHNE.** Tämä käsky koettelee sisäiset motiivimme. Muut koettelevat ulkoisen käytöksemme, mutta tämä koettelee sydämen. Ja hän myöntää, että se oli vaikea pala. Mutta hänen onnistuu pitää koko laki. Moni ei voi sanoa samaa.

”vaikka minulla on, mihin luottaa lihassakin. Jos kuka muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin voin vielä enemmän minä, joka olen ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä ja olen Israelin kansaa, Benjaminin sukukuntaa, hebrealainen hebrealaisista syntynyt, ollut lakiin nähden fariseus, intoon nähden seurakunnan vainooja, **LAIN VANHURSKAUTEEN NÄHDEN NUHTEETON**” (Fil.3:4-6).

TAISTELIJA

Sauluksen onnistuu koota aimo annos omavanhurskautta. Hän hyökkäsi jokaista vastaan, joka hyökkäsi judaismia vastaan. Jos joku aliarvioi juutalaista uskoa, hän kävi kimppuun. Siinä mielessä hän oli ”antilähetysaarnaaja”. Varsinkin hän vastusti Jeesuksen julistajia, jotka väittivät, että Jeesus on Jumala. **SE LÖI JUUTALAISTA YKSIJUMALISUUTTA KORVILLE!** ”Kuule Israel, meidän Jumalamme on yksi.” Miten voisi olla toista?

Hänestä uusi uskonto oli jumalanpilkkua, ja hän oli päättänyt poistaa sen. Hän ryhtyi tuhoamaan tätä uutta uskoa. Hän katsoi päältä, kun Stefanus kivitettiin kuoliaaksi. Siitä lähtien hänen omassatunnossaan oli pistin. On mahdotonta potkia tutkainta vastaan. Hän näki tuon nuoren miehen kuoleman. Hän sanoi kuollessaan näkevänsä Jeesuksen Jumalan oikealla puolella. ”Sinun käsiisi minä annan henkeni.”

Tämä sai Paavalin taistelemaan uutta uskoa vastaan yhä kiihkeämmin. **KUKAAN EI TAISTELE YHTÄ KIIHKEÄSTI KUIN IHMINEN, JOKA SAMALLA TAISTELEE OMAATUNTOAAN VASTAAN!**

JEESUKSEN KOHTAAMINEN

Damaskon tiellä hän sitten kohtasi Jeesuksen. Juutalainen tarvitsee ainoastaan tiedon siitä, että Jeesus elää voidakseen uskoa Häneen. Jo heti kääntymyksensä jälkeen Paavali sai ilmoituksen, että hänen työmaansa tulee olemaan pakanoiden keskuudessa:

17. Kun olin palannut Jerusalemiin, tapahtui minun rukoillessani pyhäkössä, että minä jouduin hurmoksiin

18. ja näin hänet. Ja hän sanoi minulle: 'Riennä ja lähde pian pois Jerusalemistä, sillä he eivät ota vastaan sinun todistustasi minusta'.

19. Ja minä sanoin: 'Herra, he tietävät itse, että minä panin vankeuteen ja ruoskitin jokaisessa synagoogassa niitä, jotka uskoivat sinuun.

20. Ja kun Stefanuksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä, hyväksyin sen ja vartioin hänen surmaajainsa vaatteita.'

21. Ja hän sanoi minulle: 'MENE, SILLÄ MINÄ LÄHETÄN SINUT KAUAJAIN TYKÖ'."

(Apt.22:17-21).

Tällainen mies oli tämän kirjeen takana. Hänestä tuli kaikkien aikojen kiihkein Jeesuksen seuraaja, sen uskon puolestapuhuja, jota hän yritti tuhota. Hän tunsu sekä juutatalaisuuden että kristillisyyden läpikotaisin. Ja hän vaihtoi puolta. Tämä oli hänen taustansa. Menestyksekkäillä lähetysmatkoillaan hän perusti seurakuntia kaikkialle silloiseen tunnettuun maailmaan. Hän teki pioneerityötä koskemattomilla alueilla.

VI LUKIJAT

Tämän suhteen on hieman ongelmia. On nimittäin kaksi Galatiaa. Tutkijat ovat kovasti väitelleet siitä, kumpi on kyseessä.

Nykyisen Turkin pohjoisella alueella oli ryhmä kaupunkeja, joita kutsuttiin nimellä Pohjois-Galatia. Ja etelässä oli toinen ryhmä, joita kutsuttiin Etelä-Galatiaksi. Kumpaan kirje kirjoitettiin? Pohjoisosa kiinnostaa sikäli, että se oli kelttialue. Sen asuttivat alun perin gallialaiset. Myöhemmin joskus vuoden 1500 ekr. aikoihin he lähettivät palkkasotureita kaikkialle Eurooppaan. Näistä sotureista tulivat skotit, irlantilaiset ja walesialaiset. Keltit mielellään uskovat, että kirje kirjoitettiin heille.

Minun täytyy kuitenkin tuottaa teille pettymys. En usko, että kirje kirjoitettiin Pohjois-Galatiaan. Etelä-Galatiaan kuului ryhmä kaupunkeja, kuten Lystra, Derbe, Antiokia, Ikonion. Näissä kaupungeissa Paavali oli jo käynyt. On ymmärrettävää kirjoittaa heille tällainen kirje.

Kun Paavali oli perustanut seurakunnan ja asettanut sille vanhimmat, hän lähti. Hän jätti seurakunnan uusien vanhimpien käsiin, ja taivaallisen Pään sekä Pyhän Hengen haltuun. Hän luotti siihen, että he ja Pyhä Henki jatkavat.

Valitettavasti heille kävi samalla tavalla kuin niin monille yhteisöille nykyään. Tuli toisia, jotka yrittivät ottaa työn haltuunsa. On niitä, jotka rakentavat omaan valtakuntaansa ja ottavat itselleen toisten perustamia yhteisöjä. Ne eivät ole heidän työtään, mutta he ottavat ne siipiensä alle. Usein jälkeinpäin tulleet johtajat johtavat ihmiset harhaan. Paavali koki tätä.

ONGELMANA JUUTALAISET

Luulenpa, että kyseessä olivat juutalaiset uskovat. He seurasivat Paavalia kaikkialle ja olivat hänen suurin ongelmansa. He sanoivat pakanoille: ”Älkää kuunnelko Paavalia.” ”Hän ei ole kertonut kaikkea.” ”Hän on kyllä johtanut teidät uskoon, mutta...” ”Hän ei tuonut teitä täyteen uskoon, koska TARVITSETTE MOOSEKSEN LAIN KRISTUKSEN RINNALLE.”

Hämmästelen (Pawson) sitä, miten monissa seurakunnissa tässä maassa 10 käskyä on naulittu seinään. Kristillisen seurakuntatalon seinälle kuuluu risti – ei kymmenen käskyä!

Kaikkialle, minne Paavali meni ja vei täyden evankeliumin Kristuksesta, juutalaiset uskovat seurasivat häntä ja sanoivat, ettei hän ole kertonut kaikkea: ”Nyt me olemme tulleet tuomaan koko tarinan.”

Väinö Hotti / David Pawson